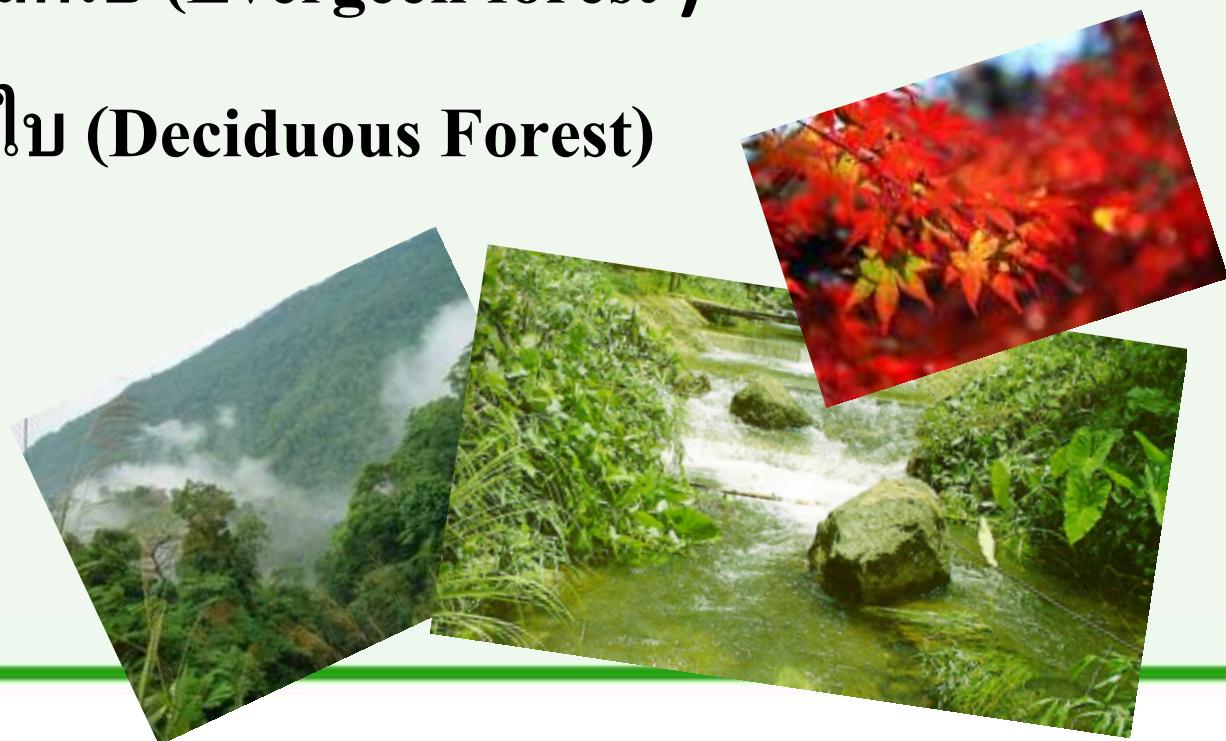

ประเภทของป่าไม้

ป่าไม้ในประเทศไทย แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. ป่าไม้ผลัดใบ (Evergreen forest)
2. ป่าผลัดใบ (Deciduous Forest)

ป่าไม้ผลัดใบ (Evergreen forest)

1. ป่าดงดิบชื้น (Tropical rain forest)

ป่าดงดิบชื้นในประเทศไทยมีการกระจายส่วนใหญ่อยู่ทางภาคใต้และภาคตะวันออกของประเทศไทย อาจพบในภาคอื่นบ้าง แต่มักมีลักษณะโครงสร้างที่เป็นสังคมย่อยของสังคมป่าชนิดนี้ ป่าดงดิบชื้นขึ้นอยู่ในที่ราบร่องน้ำ夷ที่ระดับความสูงไม่เกิน 600 เมตรจากระดับน้ำทะเล ในภาคใต้พบได้ตั้งแต่ตอนล่างของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไปจนถึงชายเขตแดน ส่วนทางภาคตะวันออกพบในจังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง และบางส่วนของจังหวัดชลบุรี (อุทิศ, 2541)

2. ป่าดงดิบแล้ง (Dry evergreen forest)

ป่าดงดิบแล้งของเมืองไทยพบกระจายตัวต่อนบนของทิวเขาถนนชัยจากจังหวัดชุมพรขึ้นมาทางเหนือ ปักคลุ่มลาดเขาทางทิศตะวันตกของทิวเขาตะนาวศรี ไปจนถึงจังหวัดเชียงราย ส่วนซีกตะวันออกของประเทศไทยปักคลุ่มตัวตั้งแต่ทิวเขาภูพาน ต่อลงมาถึงทิวเขารรทัด ทิวเขานมดงรักลงไปจนถึงจังหวัคระยองขึ้นไปตามทิวเขาคงพญาเย็น ทิวเขาเพชรบูรณ์จนถึงจังหวัดเลยและน่าน นอกจากนี้ยังพบในจังหวัดสกลนคร และทางเหนือของจังหวัดหนองคายเลียบลำนาดโขงในส่วนที่ติดต่อกับประเทศลาว ป่าชนิดนี้พบตัวตั้งแต่ระดับความสูงจากน้ำทะเลเป็นกลางประมาณ 100 เมตรขึ้นไปถึง 800 เมตร (อุทิศ, 2541)

3. ป่าดงดิบเขา (Hill evergreen forest)

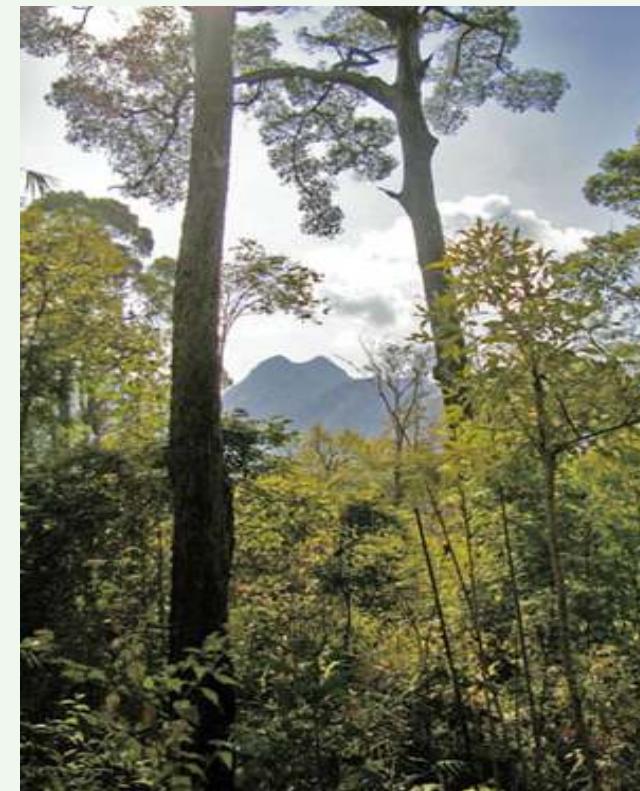
ป่าดงดิบเขาอาจพบได้ในทุกภาคของประเทศไทยในบริเวณที่เป็นยอดเขาสูง พบร่องแต่
เขาหลวง จ.นครศรีธรรมราช เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ขึ้นไปจนถึงยอดเขา
สูง ๆ ในภาคเหนือ เช่น ยอดดอยอินทนนท์ ดอยปุย และยอดดอยอินทนนท์ ในจังหวัด
เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน เป็นต้น ส่วนทางภาคตะวันออกพบได้บนยอด
ดอยภูหลวง ภูกระดึง ยอดเขาสูงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเจียว อุทยานแห่งชาติ
เขาใหญ่ เป็นต้น (อุทิศ, 2541)

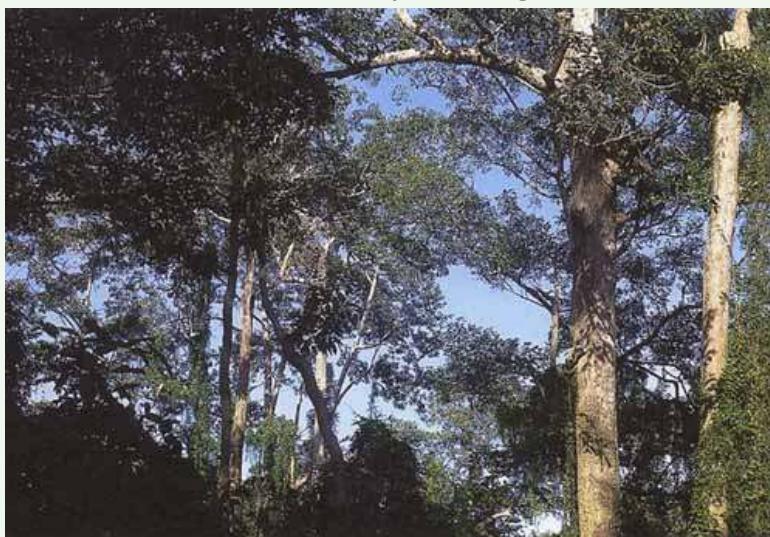
ป่าดงดิบชื้น(Tropical rain forest)

ป่าดงดิบเขา (Hill evergreen forest)

ป่าดงดิบแล้ง (Dry evergreen forest)

Royal Forest Department

4. ป่าสน (Coniferous forest)

ป่าชนิดนี้ถือเอาลักษณะโครงสร้างของสังคมเป็นหลักในการจำแนกโดยเนพาะ องค์ประกอบของชนิดพันธุ์ไม้ในสังคมและไม้เด่นนำ อาจเป็นสนสองใบหรือสนสามใบ

5. ป่าพรุ (Peat Swamp)

เป็นสังคมป่าที่อยู่ติดจากบริเวณสังคมป่าชายเลน โดยอาจจะเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีการทับถมของซากพืชและอินทรีย์ตกที่ไม่สลายตัว และมีนำท่วมขังหรือซึมน้ำและตลอดปี จากรายงานข้อมูลของกองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน (2525) พื้นที่ที่เป็นพรุพบในจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ นราธิวาส 283,350 ไร่ นครศรีธรรมราช 76,875 ไร่ ชุมพร 16,900 ไร่ สงขลา 5,545 ไร่ พัทลุง 2,786 ไร่ ปัตตานี 1,127 ไร่ และตราด 11,980 ไร่ ส่วนจังหวัดที่พบเล็กน้อย ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ตรังกระบี สตูล ระยอง จันทบุรี เชียงใหม่ (อ.พร้าว) และจังหวัดชายทะเลอื่น ๆ รวมเป็นพื้นที่ 400,000 ไร่ อย่างไรก็ตาม พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกบุกรุกทำลายระยะนำออกเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นสวนมะพร้าว นาข้าว และบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา คงเหลือเป็นพื้นที่กว้างใหญ่ในจังหวัดนราธิวาสเท่านั้น คือ พรุโต๊ะแดง ซึ่งยังคงเป็นป่าพรุสมบูรณ์ และพรุบางเจา ซึ่งเป็นพรุเสื่อมสภาพแล้ว (นวัชชัย และชวิติ, 2528)

6. ป่าชายเลน (Mangrove swamp forest)

เป็นสังคมป่าไม้บริเวณชายฝั่งทะเลในจังหวัดทางภาคใต้ กลาง และภาคตะวันออก และมีน้ำขึ้น-ลงอย่างเด่นชัดในรอบวัน

7.ป่าชายหาด (Beach forest)

แพร่กระจายอยู่ตามชายฝั่งทะเลที่เป็นดินกรวด ทราย และโขดหิน ดินมีถุนเป็นด่าง

ป่าผลัดใบ (Deciduous Forest)

เป็นระบบวิเวียนป่าชนิดที่ประกอบด้วยพื้นฐานไม้ชนิดผลัดใบหรือทึ่งใบเก่า ในฤดูแล้ง เพื่อจะแตกใบใหม่เมื่อเข้าฤดูฝน ยกเว้นพืชชั้นล่างจะไม่ผลัดใบ จะพบป่าชนิดนี้ตั้งแต่ระดับความสูง 50-800 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ป่าเบญจพรรณ (mixed deciduous forest)

ลักษณะทั่วไปเป็นป่าโปร่ง พื้นที่ป่าไม้มีรากทึบ มีไม้ไผ่ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่มาก มีอยู่ทั่วไปตามภาคต่างๆ ที่เป็นที่ราบ หรือตามเนินเขา พันธุ์ไม้จะผลัดใบในฤดูแล้ง การกระจายของป่าเบญจพรรณในประเทศไทย พบในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคอีสาน ครอบคลุมตั้งแต่ปัจจึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตอนบน มีปรากฏที่ระดับความสูงตั้งแต่ 50 เมตร ถึง 800 เมตร หรือสูงกว่านี้ในบางจุด

2. ป่าเต็งรัง (Dry Dipterocarp forest)

พบขึ้นสลับกับป่าเบญจพรรณ ลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ไม่เด่นอันเป็นไม้ดัชนีประกอบด้วยไม้ในวงศ์ยาง ถูกแบ่งจะผลัดใบ และมีไฟป่าเป็นประจำ ป่าเต็งรังมีถิ่นกระจายโดยกว้างๆ ซ้อนทับกันอยู่กับป่าเบญจพรรณ แต่อาจแอบ กว่าเล็กน้อยทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความแห้งแล้ง มีปรากฏตั้งแต่ จังหวัดเพชรบูรณ์ขึ้นไปจนถึงเหนือสุดในจังหวัดเชียงราย ป่าชนิดนี้เป็นสังคมพืชเด่น ในทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ปรากฏสลับกันไปกับป่าเบญจพรรณ ใน พื้นที่ที่มีความแห้งแล้งจัด กักกับน้ำได้เฉพาะ เช่น บนสันเนิน พื้นที่ราบที่เป็นทรายจัด หรือ บนดินลูกรังที่มีชั้นของลูกรังตื้น ตั้งแต่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 50-1,000 เมตร

3. ป่าหญ้า (Savanna)

เกิดจากการทำลายสภาพป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ดินมีความเสื่อมโทรม มีฤทธิ์เป็นกรด ต้นไม้ไม่สามารถเจริญเติบโตได้ จึงมีหญ้าต่างๆ เข้าไปแทนที่ แพร่กระจายทั่วประเทศในบริเวณที่ป่าถูกทำลายและเกิดไฟป่าเป็นประจำทุกปี

ป่าเสื่อมโทรม

ป่าเสื่อมโทรม หมายความว่า ป่าที่มีสภาพเป็นป่าไม้ร้าง หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ไม่มีไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อยและปานั้นยากที่จะฟื้นคืนดีตามธรรมชาติได้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการกำหนดสภาพป่าเลื่อมโกร姆ตามมติ
คณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2530 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมติคณะกรรมการรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2532

- เป็นป่าไม้ที่มีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อย และป่านั้นยกที่จะกลับฟื้นคืนดีได้ตามธรรมชาติ โดยมีไม้ขนาดความสูงตั้งแต่ 130 เซนติเมตร ตั้งแต่ 50 – 100 เซนติเมตร ขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกิน ໄรละ 8 ต้น หรือมีไม้ขนาดความสูงตั้งแต่ 100 เซนติเมตร ขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกิน ໄรละ 2 ต้น

2. ในการณ์ที่ป่านน้อยในพื้นที่ต้นนำลำธารชั้นที่ 1A ชั้นที่ 1B และชั้นที่ 2 แม้จะมี
ต้นไม่น้อยเพียงใดก็ตาม ก็มิให้กำหนดเป็นป่าเสื่อมโทรม

ປ່າໄມໃຫ້ຄູນຄ່າ ສັຕວົງປ່າໃຫ້ຄູນຄນ ຮັກຍາອຍ່າມ່າໂຄນ ປະໂຍບນ໌ລັ້ນກຣັພຍາກ

Royal Forest Department